

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/369/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6617212188
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočičková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6617212188.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočičkovej a členov senátu JUDr. Amy Odalošovej a Mgr. Kataríny Katkovej, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s. r. o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený advokátom: JUDr. Jánom Šoltésom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanej: B. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom V. Z. XXXX/XX, F., o zaplatenie 1 025,52 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 6Csp/210/2017-93 zo dňa 16. 07. 2018, takto

rozhodol:

I. Späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie sumy 156,76 Eur p r i p ú š ť a, rozsudok okresného súdu v časti o zaplatenie sumy 156, 76 Eur zrušuje a v uvedenom rozsahu konanie zastavuje.

II. V časti o zaplatenie sumy 868,76 Eur s prísl. a v súvisiacom výroku o trovách konania rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.

III. Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd žalobu v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „CSP“) tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznáva, pretože jej preukázateľne žiadne trovy konania nevznikli.

1.1 V odôvodnení predmetného rozsudku okresný súd uviedol, že pôvodne v žalobe označený žalobca (Consumer Finance Holding, a. s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130) sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 1 025,52 € s prísl. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzatvoril dňa 17. 06. 2014 Zmluvu o pôžičke, na základe ktorej poskytol žalovanej pôžičku (ďalej aj „úver“) v sume 1 000 €. Podľa predmetnej zmluvy o pôžičke mala žalovaná pôžičku splácať v pravidelných 24 mesačných splátkach po 53,38 €, a to do zaplatenia celkovej sumy pôžičky vo výške 1 281,12 €. Do dňa podania žaloby žalovaná zaplatila sumu 106,76 €. Vzhľadom na to, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, pôvodne v žalobe označený žalobca listom zo dňa 26. 11. 2014 vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok, pričom ju upozornil na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, pôvodne v žalobe označený žalobca dňa 19. 01. 2015 úver zosplatnil, o čom žalovanú informoval listom zo dňa 25. 01. 2015. Ku dňu podania žaloby mala žalovaná uhradiť sumu 1 132,28 €, avšak uhradila len sumu 106,76 €. Celkový dlh žalovanej tak ku dňu podania žaloby predstavoval sumu 1 025,52 €, nárok na zaplatenie ktorej si právny predchodca žalobcu uplatnil podaním žaloby na súd, ktorou si zároveň uplatnil aj nárok na úrok z meškania, a to odo dňa nasledujúceho po zosplatnení úveru.

1.2 Uznesením č. k. 6Csp/210/2017-46 zo dňa 05. 03. 2018 okresný súd rozhodol o pokračovaní v konaní s právnym nástupcom pôvodne v žalobe označeného žalobcu - so spoločnosťou Všeobecná úverová banka, a. s., nakoľko zistil, že pôvodne v žalobe označený žalobca ku dňu 01. 01. 2018 zanikol. Dňa 04. 04. 2018 Všeobecná úverová banka, a. s., okresnému súdu oznámila, že pohľadávku postúpila na spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o. Uznesením č. k. 6Csp/210/2017-77 zo dňa 10. 04. 2018 okresný súd pripustil zmenu na strane žalobcu tak, že z konania vystúpila spoločnosť Všeobecná úverová banka, a. s., a na jej miesto do konania vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o..

1.3 Žalovaná vo vyjadrení k žalobe uviedla, že nárok žalobcu považuje za premlčaný. Na to reagoval žalobca vo vyjadrení zo dňa 21. 12. 2017, kde uviedol, že k premlčaniu uplatneného nároku nedošlo, pretože tento bol uplatnený v rámci zákonnej trojročnej premlčacej doby.

1.4 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že vo veci vykonal dokazovanie a na základe vykonaného dokazovania zistil, že pôvodne v žalobe označený žalobca uzavrel so žalovanou dňa 17. 06. 2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej poskytol žalovanej bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 1 000 €, ktorý sa žalovaná zaviazala vrátiť v 24 mesačných splátkach po 53,38 €, pričom celkové náklady spotrebiteľa boli 281,12 €, celková suma pôžičky 1 281,12 €, úroková sadzba 28,10 %, RPMN 28,10 %, priemerná RPMN 49,67 % a prvá splátka úveru bola splatná dňa 20. 07. 2014; ďalšie splátky úveru boli splatné vždy k 20. dňu v mesiaci, s termínom konečnej splatnosti úveru 06/2016. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku konštatoval, že zo zmluvných podmienok, konkrétne z čl. IX ods. 6 bod 6.1 vyplýva, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú pôžičku a to v pravidelných mesačných splátkach v sume a v termínoch uvedených v zmluve. Podľa čl. IX ods. 6 bod 6.2 zmluvných podmienok, prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení zmluvy, pokiaľ nie je dohodnuté inak. Podľa čl. IX, ods. 12 bod 12.2 zmluvných podmienok, spoločnosť je oprávnená v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok pôžičky žiadať od klienta zaplatenie celého dlhu, ktorý sa stane okamžite splatným (vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru), ak je klient v omeškaní s úhradou jednej splátky alebo čiastočného plnenia jednej splátky počas obdobia dlhšieho ako 3 mesiace, a to za podmienok ustanovených v § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. V nadväznosti na uvedené okresný súd konštatoval, že podľa predloženého splátkového kalendára je zrejmé, že prvú splátku mala žalovaná zaplatiť dňa 20. 07. 2014, ktorú aj uhradila dňa 30. 06. 2014. Následne žalovaná zaplatila ešte jednu splátku a to dňa 26. 09. 2014. Celkovo zaplatila sumu 106,76 €. Žalobca dňa 26. 11. 2014 zaslal žalovanej predžalobnú upomienku, v ktorej žalovanú upozornil, že keď nedôjde k zaplateniu dlžných splátok, pristúpi k zosplateniu celého úveru. Uvedenú výzvu prevzal partner žalovanej dňa 03. 12. 2014. Keďže v stanovenej lehote nedošlo k úhrade splátok úveru, žalobca listom zo dňa 25. 01. 2015 oznámil žalovanej zosplatenie celého úveru.

1.5 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že zmluva o spotrebiteľskom úvere, z ktorej žalobca vyvodzuje svoj nárok, je zmluvou o úvere v zmysle ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Ďalej odcitoval ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka, ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a ustanovenie § 100 ods. 1, § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že zmluvné strany sa v zmluvných podmienkach, konkrétne v čl. IX ods. 12 bod 12.2 dohodli, že v prípade omeškania s plnením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace je spoločnosť oprávnená vyhlásiť okamžitú splatnosť úveru. Okresný súd mal za preukázané, že žalovaná vykonala úhradu dňa 30. 06. 2014 a následne dňa 26. 09. 2014, ktorú súd priradil k splátke za august 2014. Keďže žalovaná nezaplatila tri po sebe nasledujúce splátky úveru, pôvodne v žalobe označený žalobca využil svoje právo a upozornil žalovanú listom zo dňa 26. 11. 2014, že v prípade nesplatenia dlžnej sumy pristúpi k zosplateniu celého úveru. Žalovaná nevykonala žiadnu úhradu ani v dodatočne stanovenej lehote, preto pôvodne v žalobe označený žalobca (ďalej aj „veriteľ“) oprávnene pristúpil k zosplateniu celého úveru, ktoré zosplatenie bolo žalovanej oznámené listom zo dňa 25. 01. 2015. Vzhľadom na námietku premlčania uplatnenú žalovanou, okresný súd pristúpil k preskúmaniu uplatnenej pohľadávky žalobcu z hľadiska premlčania. Konštatoval, že v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka je premlčacia doba trojročná a podľa ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka začína plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky úveru. Z uvedeného je podľa okresného súdu zrejmé, že premlčacia doba začína plynúť od zročnosti tej splátky úveru, kvôli ktorej sa predčasné plnenie žiada, nie od okamihu predčasnej splatnosti úveru. Premlčacia doba v zmysle ustanovenia § 103 Občianskeho zákonníka tak v danom prípade uplynula dňa 20. 09. 2017 a nárok žalobcu sa premlčal dňa 21. 09. 2017. Pôvodne v žalobe označený žalobca si uplatnil svoj nárok na súde až dňa 16. 11. 2017, preto je celý uplatnený nárok premlčaný. Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, že v zákone nie je stanovené, na ktorú konkrétnu splátku úveru

sa viaže možnosť zosplatnenia úveru, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že je pravdou, že žalobca môže zosplatniť svoju pohľadávku kedykoľvek, keď je dlžník v omeškaní aspoň s tromi splátkami úveru, to však nemá vplyv na to, kedy začne plynúť premlčacia doba. Premlčacia doba bez ohľadu na to, kedy dôjde k zosplatneniu úveru začína plynúť vždy od tej splátky úveru, pre ktorú sa stane zročným celý dlh, t. j. od prvej nesplatennej splátky úveru. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že nemôže akceptovať tvrdenie žalobcu, že by premlčacia doba mala začať plynúť až od vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, pretože by nerešpektoval zákonné ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka, ktorého účelom je zabrániť vyčkávaniu veriteľa s využitím práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka, a teda svojvoľnému predlžovaniu premlčacej doby. V súvislosti s tvrdením žalobcu, že súd je povinný skúmať premlčanie pri každej splátke úveru jednotlivo, okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že takúto povinnosť má súd len v tom prípade, keď nedôjde k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, preto v danom prípade nepristúpil ku skúmaniu splatnosti jednotlivých splátok úveru. Pokiaľ ide o úroky z omeškania ako akcesorický nárok na príslušenstvo k hlavnému záväzku (§ 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka), okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že tento podlieha rovnakému premlčaniu ako záväzok hlavný, a teda premlčanie istiny malo vplyv aj na premlčanie úrokov z omeškania.

2. V podaní, ktoré bolo doručené okresnému súdu dňa 16. 08. 2018 (t. j. po vydaní odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie) žalobca uviedol, že v časti o zaplatenie sumy 50 Eur berie žalobu čiastočne späť, pretože žalovaná dňa 26. 03. 2018 (t. j. po podaní žaloby) dlžnú sumu v uvedenej výške uhradila.

3. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie sa žalobca odvolal a v odvolaní uviedol, že právny názor súdu prvej inštancie ohľadne plynutia premlčacej doby je nesprávny. Ak by súd prvej inštancie s ohľadom na predložené dôkazy správne posúdil premlčanie podľa § 103 veta prvá a druhá Občianskeho zákonníka, správne by zistil, že premlčané sú splátky úveru splatné dňa 20. 09. 2014 a dňa 20. 10. 2014, t. j. celkom v sume 106,76 € a že nepremľčané sú splátky úveru splatné 20. 11. 2014, 20. 12. 2014 a 20. 01. 2015 a zosplatnená časť úveru celkom suma 918,76 €. V uvedenej súvislosti žalobca v odvolaní zdôraznil, že k zosplatneniu úveru došlo podľa jeho názoru dňa 25. 01. 2015. Poukázal pritom na § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka, kde sa uvádza, že ak pre nesplnenie niektorej splátky úveru sa stane zročným celý dlh, začína premlčacia doba plynúť od zročnosti nesplnenej splátky úveru. Keďže právny predchodca žalobcu nešpecifikoval, pre neuhradenie ktorej splátky úveru zosplatnil úver, poslednou nesplnenou splátkou úveru, predchádzajúcou jeho zosplatneniu bola podľa žalobcu splátka splatná dňa 20. 01. 2015, od zročnosti ktorej začala plynúť premlčacia doba podľa § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka. Žalobca v odvolaní ďalej zdôraznil, že „stotožniť začiatok plynutia premlčacej doby podľa § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka so splnením jednej z podmienok pre zosplatnenie dlhu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, resp. určiť ako začiatok plynutia premlčacej doby splatnosť prvej splátky v rade troch mesačných splátok úveru, je nesprávne“. Ak by totiž mala začať plynúť premlčacia doba celého dlhu od splatnosti prvej omeškanej splátky úveru, došlo by podľa žalobcu v rozpore so zákonom k posunutiu začiatku plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok úveru, nasledujúcich po splatnosti prvej z nich. Žalobca v odvolaní ďalej uviedol, že v zmysle uvedeného bola žaloba nedôvodná len čo do zaplatenia sumy 106,76 € s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % p. a. od 20. 01. 2015 do zaplatenia a preto v tejto časti berie žalobu čiastočne späť a navrhuje, aby odvolací súd konanie v tejto časti zastavil a rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovaná zaviazuje zaplatiť žalobcovi istinu 918,76 € s úrokom z omeškania 5,05 % p. a. od 20. 01. 2015 do zaplatenia, v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

4. K obsahu odvolania žalobcu sa písomne vyjadrila žalovaná a vo vyjadrení uviedla, že sa stotožňuje s právnym posúdením premlčania súdom prvej inštancie. Ďalej uviedla, že vzhľadom na charakter zmluvy o úvere (spotrebiteľská zmluva) bol žalobca povinný pri uplatnení práva na zosplatnenie zvoliť postup podľa § 565 Občianskeho zákonníka a podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorých mohol využiť právo na zosplatnenie úveru najskôr v čase, keď bola žalovaná v omeškaní so splátkou splatnou minimálne 3 mesiace. Po zosplatnení úveru postupom podľa § 565 Občianskeho zákonníka a aplikovaní ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, začína plynúť premlčacia doba nie odo dňa zosplatnenia úveru, ale v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka odo dňa nasledujúceho po splatnosti nesplnenej splátky úveru. Nakoľko sa omeškala so zaplatením splátky splatnej v mesiaci september 2014 (splatnosť 20. 09. 2014) začala žalobcovi plynúť premlčacia doba dňa 21. 09. 2014. V závere

vyjadrenia k odvolaniu žalobcu žalovaná uviedla, že navrhuje, aby „odvolací súd žalobu v celom rozsahu zamietol“. Zároveň uviedla, že pokiaľ ide o čiastočné späťvzatie žaloby v sume 50 Eur a čiastočné späťvzatie žaloby v sume 106, 76 Eur, súhlasí s čiastočným späťvzatím žaloby.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) vzhľadom na vyššie uvedené dispozitívne úkony žalobcu v časti dotknutej čiastočnými späťvzatiami žaloby, t. j. v časti o zaplatenie sumy 50 Eur a v časti o zaplatenie sumy 106, 76 Eur (spolu 156,76 Eur) späťvzatie žaloby v zmysle ustanovenia § 370 CSP pripustil, rozsudok súdu prvej inštancie v časti o zaplatenie sumy 156,76 Eur zrušil a v uvedenom rozsahu konanie zastavil. Vo zvyšnej časti žalovanej sumy 868,76 Eur s prísl. prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu a z dôvodov daných ustanovením § 379 a § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP (a contráριο) a odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti o zaplatenie sumy 868,76 Eur s prísl. a v súvisiacom výroku o trovách konania podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. Po preskúmaní správnosti záverov súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích námietok žalobcu, odvolací súd uvádza, že právne posúdenie vznesenej námietky premlčania súdom prvej inštancie je vecne správne, pretože Občiansky zákonník v ustanovení § 103, veta prvá stanovuje, že ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach (čo je aj tento prípad), tak premlčacia doba jednotlivých splátok začína plynúť odo dňa ich zročnosti. Pre prípad, že veriteľ si dojednal so spotrebiteľom možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru v súlade so zákonom (§ 565 v spojení s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka), premlčacia doba vo vzťahu k celému dlhu, zodpovedajúcemu nesplatenému úveru začína plynúť odo dňa zročnosti tej nesplnenej splátky úveru, ktorá zosplatenie celého dlhu vyvolala (§ 103, veta druhá Občianskeho zákonníka). V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že ustanovenie § 103 Občianskeho zákonníka treba vykladať vo väzbe na ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka v spojení s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého „ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 (žiadať zaplatenie celej pohľadávky zodpovedajúcej nesplatenému úveru pred termínom konečnej splatnosti úveru) najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“ Keďže ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka umožňuje veriteľovi uplatniť predčasné splatenie úveru až po trojmesačnom omeškaní s úhradou niektorej splátky, je práve splátka, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní tri mesiace, tou splátkou, pre nesplnenie ktorej sa stane zročným celý dlh. V zmysle § 103, veta druhá Občianskeho zákonníka, je teda počiatok plynutia premlčacej doby pri zosplatení dlhu viazaný na zročnosť tej splátky, ktorá zosplatenie celého dlhu vyvolala. V danom prípade to bola splátka úveru splatná 20. 09. 2014, čo znamená, že premlčacia doba začala plynúť 21. 09. 2014 a uplynula 21. 09. 2017. V čase podania žaloby na súd (13. 11. 2017) už teda bola žalobou uplatnená pohľadávka s prísl. v celom rozsahu premlčaná.

7. Vzhľadom na uvedené, odvolací súd dospel k záveru, že právne posúdenie vznesenej námietky premlčania súdom prvej inštancie je vecne správne a že argumentácia žalobcu uvedená v odvolaní, že premlčacia doba začala plynúť od zročnosti splátky úveru splatnej dňa 20. 01. 2015 nemá oporu v zistenom skutkovom stave ani v ustanovení § 103 veta druhá Občianskeho zákonníka. Pokiaľ žalobca v odvolaní tvrdil, že jeho právny predchodca nešpecifikoval, pre neuhradenie ktorej splátky úveru zosplatomil celý dlh, preto premlčacia doba začala plynúť od zročnosti splátky úveru splatnej dňa 20. 01. 2015 (ako poslednej nesplnenej splátky predchádzajúcej zosplateniu), odvolací súd uvádza, že táto argumentácia žalobcu neobstojí, pretože z obsahu predžalobnej upomienky zo dňa 26. 11. 2014 (č. I. 6 spisu) jasne a zreteľne vyplýva, že tou splátkou úveru, pre neuhradenie ktorej ani v dodatočnej lehote, zosplatomí veriteľ celý dlh, je splátka splatná v mesiaci 09. (september) 2014. Z uvedených dôvodov odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti, ktorá zostala predmetom odvolacieho konania po čiastočných späťvzatiach žaloby, t. j. v časti o zaplatenie sumy 867,76 Eur spolu s uplatneným úrokom z omeškania z uvedenej sumy a v súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

8. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva, pretože jej preukázateľne žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh - § 428 CSP).